

1893-2011

Gyülekezeti Hírmondó

2011 tavasz

7. évf. 1. szám

„Feltámadott az Úr Bizonnyal...!”

Az emberi szem számára az évszakok közül a tél a halál – a tavasz a feltámadás. A csend mozdulatlansága után az élet győztes jelei megjelennek a sarjadó fűben, a pattanó rügyben, a kinyíló bimbóban. A húsvét mégis egészen más, hiszen Krisztus halála valóságos halál és feltámadása is az. Ezért szól bizonyossággal az evangélium: „Feltámadott az Úr bizonnyal...! Meghalt, de fel is támadott!

Ezzel az igével kívánunk boldog, örvendező, áldott húsvéti ünnepeket. Ez a híradás keresztyénységünk köszikládja, hitünk és reménységünk záloga - hiszen a halál fölött is győztes Krisztus Jézusról szól. E jó hír feletti közös örvendezésre és az arra illő módon való

felkészülésre hívjuk kedves testvérünket és szeretteit a következő igei alkalmakra:

- IV. 17. **Virágvasárnap** 10 óra istentisztelet
IV. 18-21. **Nagyhét** 18 óra bűnbánati előkészítők a templomban
IV. 22. **Nagypéntek** 10 óra istentisztelet és úrvacsoraosztás
18 óra istentisztelet és úrvacsoraosztás
IV. 24. **Húsvét I. napja** 10 óra istentisztelet és úrvacsoraosztás
IV. 25. **Húsvét II. napja** 10 óra istentisztelet és úrvacsoraosztás

Várva a találkozást, köszöntjük szeretettel:

2011. április havában

Brandenburg Sándor s.k. Takaró Tamás s.k.
főgondnok esperes-lelkipásztor

Túrmezei Erzsébet: Minden évben

Indulunk újra Golgota felé.
Utunkra már a keresztt vet árnyékot.
De rajta túl húsvét öröme vár.
S kis Balázs csodálkozva kérdi:
„Minden évben meghal?
Minden évben feltámad?”

Nem, kis Balázs, Ő egyszer halt meg értünk,
egyszer támadott fel győzelmesen!

De hosszan tépelődöm
gyermeki kérdéseden.

„Minden évben?” Csaknem kétezer éve
minden évben kísérik Őt
a fájdalmak tövises útján
s ujjongunk üres sírja előtt.

„Minden évben?” Milyen év volna,
Hol várna békesség és menedék,
ha szenvedését, szent halálát,
feltámadását elfelejtenénk?!

Ha nem zengne többé Bach Passiója,
ha nem őrizné az emlékezet
azt a golgotai keresztet,
amelyen Jézus értünk vérezett!

„Minden évben?” Tünhetnek századévek.
És száguldhatsz kétezer fele,
a kereszt ma is egyetlen reménység,
a kereszt ma is győzelem jele.

Minden évben elindulunk feléje.
nem temetik el tűnő századok.
S akkor találunk erőt békességet,
ha a keresztfa titka felragyog.

a keresztfa titka felragyog.

Részlet Albrecht Dürer A passió hete című művéből

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Megkereszteltük:

Zsikai Szófia, Mező Dorka, Jenei Balázs
Csaba, Nagy Bence

Eltemettük:

Nagy István, Szabó Mihály, Zámbó Andrásné,
Hódi Jánosné, Palásti Istvánné, Terdik János,
Dr. Maróti Ferenc, Szabó Mihályné
testvérünket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

Január 1. Évnyitó istentisztelet, köszöntés
a gyülekezeti nagyterem tetőterében.

Január 9. Papp Tibor nagytiszteletű úr
szolgálata gyülekezetünkben.

Január 16-21. Egyetemes imahét az
evangélikus templomban.

Január 21. Ifjúsági zenekarunk - az Anima
Soni - koncertje az evangélikus
templomban.

Január 30. Pesterzsébeti esték: Takaró
Mihály előadása Horthy Miklósról.

Február 6. Kiss László nagytiszteletű úr
szolgálata gyülekezetünkben.

Február 20. Presbiteri gyűlés.

Február 19. Az ifjúsági csoportok farsangja.

Február 27. Néhai Takaró Károly lelkipásztor
úr igehirdetése felvételtől.

Február 27. Gyülekezeti énekarunk
szolgálata itthon.

Február 27. Erzsébeti esték. Takaró Mihály
előadása, Madách Imre: Az ember
tragédiájáról.

Március 4. A gyülekezet énekkari farsangja.

Március 6. Bibliavasárnap.

Március 9. ifj. Takaró Tamás szolgálata a
kelenföldi gyülekezetben.

Március 12-15. Ifjúsági zenekarunk hosszú
hétvégéje Rácalmáson.

Március 20. Gyülekezeti énekarunk szolgálata
itthon.

Március 22. Canonica visitáció gyülekezetünkben.

Március 25-27. Ifjúsági csendes hétvége Galyatetőn.

Március 27. Erzsébeti esték. Takaró Mihály előadása Arany Jánosról.

Március 28 - április 1. Tanulmányi hét a Budapest-Déli Református Egyházmegye lelkipásztorainak Mátraházán.

Április 3. A Lónyay Utcai Református Gimnázium 12/a osztály diákjainak látogatása gyülekezetünkben.

Április 4. Ifjúsági zenekarunk - az Anima Soni - koncertje a Csili Művelődési Központban.

Április 9. A Fifa kirándulása a Budakeszi Vadasparkban.

Április 16. Gyülekezeti karbantartó nap.

Április 17. Virágvasárnap, főtiszteletű Dr. Balla Péter lelkész úr szolgálata.

Április 17. Takaró Tamás esperes úr szolgálata testvérgyülekezetünkben, Máramarosszigeten.

Közlemények

1. Az Erzsébeti esték kulturális rendezvény sorozatunk tavaszi két alkalmán Takaró Mihály beszél majd Petőfi Sándorról és záró alkalmunkon gyülekezetünk kórusa szolgál majd. Az időpontokat hirdetni fogjuk.

2. Közel két évtizeden át gyűjtöttünk a kárpátjai nehéz sorsú testvéreink számára ruhaneműt. A Beregszászi Diakóniai Központ vezetőjétől azt a jelzést kaptuk, hogy a továbbiakban már nincs szükségük ilyen adományokra. Köszönjük mindenkinek, akik

az elmúlt években, ebben a formában segítették ott élő testvéreinket! Egyházközségünk anyagi céladományokat a továbbiakban is átvesz. Aki szeretne nehéz anyagi, családi helyzetben lévő, vagy katasztrófa sújtotta területen élő ember testvéreit támogatni, azok kerületünkben az alábbi helyekre vihetik el természetbeni adományaikat:

Anyaoaltalmazó Alapítvány

(www.anyaoaltalmazo.hu): Török Flóris u. 257. és 228. - Jó állapotú babaholmi, háztartási berendezések és eszközök, játékok

Pesterzsébeti Család és Gyermekevédelmi Központ

Lajtha László u. 5/7. - Ruha, iskolai felszerelés, háztartási eszközök, játékok

Vöröskereszt

Ady Endre u. 84/a - Ruha, háztartási eszközök, játékok

Ambrózia Gondozóház Pesterzsébeti Akácfa Gondozó Otthon

Akácfa u. 39. és Dunaharaszti Fő út 52. - Bútor, tartós élelmiszer, szőnyeg, műszaki cikkek

Forrás:

http://www.humusz.hu/adomanyfogadok?order=field_kerulet_value&sort=desc

Felhívás

Kedves Testvérek!

A Presbitérium elhatározta, hogy összeállít egy bizonyára sokak által ismert „Kerületi kisokos”-hoz hasonló szakmai listát. Ebben a kis füzetben azok szerepelhetnének, akik foglalkozásuk, ismereteik alapján a gyülekezet tagjainak napi életéhez tartozó valamilyen szolgáltatásban (akár csak egy tanáccsal!) tudnának segíteni.

Természetesen a segítség súlyától függően nem minden esetben ingyen, de reményeink szerint egy külső szolgáltatónál mindig kedvezőbb árral és bizalommal.

Hogy mire gondolunk, hát a segédmunkától az orvosig mindenre!

Kérjük a szolgáltatás megjelölésével, nevük és telefonszámuk megadásával jelentkezzenek azok, akik ebben a füzetben szerepelni szeretnének!

Minden további információ Juhász Pétertől lehet kapni (Telefon:30 636 3080)

A Presbitérium megbízásából: Juhász Péter

Az elkövetkezendő hónapok eseményei:

Április 18-22. Húsvéti bűnbánati előkészítő templomunkban, hétfőtől péntekig este 6 órától.

Április 22. Nagypéntek, úrvacsorás istentisztelet és a gyülekezeti énekkar szolgálata.

Április 24. Énekkarunk szolgálata itthon.

Április 24-25. Húsvét első és második napja, úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet.

Május 7. Konfirmációs vizsga.

Május 8. Konfirmáció és a kórus szolgálata.

Május 14. Gyülekezeti kirándulás.

Június 6-10. Pünkösdi előkészítő hét templomunkban.

Június 8. Énekkarunk szolgálata itthon.

Június 12. Pünkösdi, televíziós istentisztelet közvetítése gyülekezetünkben.

Június 12-13. Pünkösdi első és második napja, úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet.

Június 16-17. Ifjúsági záró alkalmak.

Június 19. A gyülekezeti énekkar évadzáró koncertje.

Nyári táboraink időpontjai:

Hittan tábor: Velence, június 29 - július 4.

Mini ifi tábora: Kisoroszi, július 20-24.

Kis ifi hete: Balatonfüzfő, július 4-10.

Nagy ifi konferenciája: Tahi, augusztus 1-7.

A gyülekezet tagjai mesélik...

Csendes hétvége Galyatetőn

A két ifjúsági csoport ifj. Takaró Tamás vezetésével ismét egy szép hétvégét tölthetett el a Mátrában március 25-27. között. A hűvös idő ellenére volt lehetőségünk a természet

szépségeit is megcsodálni két rövid erdei séta keretében. A békét és nyugalmat árasztó hegyi környezetben a mindennapi gondokat magunk mögött hagyva elcsendesedtünk, és ki-ki megvizsgálhatta, hogy hol tart azon a hitbeli úton, melyet Isten számára kijelölt. Péntek este azt a kérdést tettük fel, vajon szólhat-e Isten hozzánk úgy, mint hitben érett emberekhez, vagy még mindig „lelki kisdedek” szintjén állunk?

„Mert noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, a kiknek tejre van szükségetek és nem kemény eledelre.” Zsid 5:12.

Szombat délelőtt id. Benedek Zsolt érkezett közénk, aki érdekes és kifejezetten a fiatalok számára aktuális előadást tartott a munkaerőpiacon várható trendekről: milyen képességekre-képzettségre lesz várhatóan szükségünk az elkövetkezendő 20-30 évben ahhoz, hogy keresett legyen tudásunk a munkaerőpiacon.

Délután Gulyás János és családja érkezett közénk, egyeztettük a János által megszervezésre kerülő kirándulások részleteit (például a május 14-i gyülekezeti kirándulás, amelyre minden gyülekezeti tagot bízunk, hogy csatlakozzon, ha kedvet érez!). Az esti áhítaton János megosztotta velünk azt a tapasztalatát, miszerint nagyon fontos, hogy a döntéseink előtt kikérjük Isten véleményét, és ha megértjük, mit kell tennünk, ne féljünk megcselekedni!

„Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, a kik elvesznek; de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje. ... Mert az

Isten bolondsága bölcsebb az embereknél, és az Isten erőtelensége erősebb az embereknél.” I.Kor 1:18-25.

Vasárnap a mátraházi lelkészüdüelőben vettünk részt az istentiszteleten, melyen az Istennek tetsző böjtről hallhattunk. A hétvége egy kiadós ebéddel ért véget, így mindenki testileg és lelkileg is feltöltődve térhetett haza.

Istennek hála, hogy részt vehettünk!

Juhászné dr. Lenkey Nóra

Zenekari hétvége

2011. március 12-étől 15-éig ismét Rácalmáson, Pszilosz Tomi bácsi és Zsuzsa néni nyaralójában járt gyülekezetünk zenekara, az Anima Soni. A csodálatos tavaszi napsütés, a festői, ártér menti környezetben álló Dunaparti házikó ihletett és nyugodt napokat adott számunkra, melyet semmi sem bizonyíthatna jobban, mint az ott megírt négy új dalunk. Négy napos ott tartózkodásunk során született meg az Akarom című Reményik Sándor vers és az Imádkozom: legyek vidám című Áprily Lajos költemény megzenésítése. A két szépirodalmi remekmű feldolgozása mellett Fülöp dala címmel a bibliai Fülöp-történet kapott zenei köntöst, valamint megszületett első teljesen saját tartalmú, szövegű szerzeményünk is Már nem félsz címmel.

A zene csodálatos világa mellett minden nap odaszántuk az időnket, szívünket és lelkünket mennyei Atyánknak. Csendes perceinkben más-más zenekari tag olvasta fel a napi ígét, illetve keresztyén szerzők napi áhítatos könyveiből az aznapi szakaszt. Nagy élményt jelentett számunkra, hogy minden nap a munkákat támogató isteni biztatás és áldás szólt a Szentírás és egyéb olvasmányink soraiból. Az Atya szavára imaközösségben feleltünk.

Ezúton is szeretnénk köszönetünket kifejezni a Pszilosz családnak, hogy újfent lehetővé tette az aktív többnapos munkát számunkra, illetve Martsa Miklósnak, aki szabadidejét most sem kímélve óriási segítséget adott a zenekari felszerelés szállításával. A zenekar tagjai: Brandenburg Ádám, Brandenburg Júlia, Brandenburg Máté, Fejes-Tóth Gábor, Papp

Angéla, Papp Gábor, Takaró Márk, Takaró Márta, Takaró Mihály, Takaró Szulamit, Takaró Tamás. Technikusaink: Brandenburg Zsófia, Pszilosz Tamás. Mindannyian hálásak vagyunk Istennek az újabb együtt töltött, zenélésre szánt napokért, hiszen április 4-ei nagyszabású koncertünkön ezt a négy új dalunkat is bemutathattuk több száz fős közönségünk előtt.

Papp Gábor

Keresem az utam...

...a Csiliben hétfő este, közel négyszázad magammal. Mert ennyien gyűltünk össze, hogy meghallgassuk az ifjúsági zenekar koncertjét a Csili három részes sorozatának záró alkalmaként.

A gyülekezeti teremben s az evangélikus templomban tartott bizonyágtételek után most kitágult a színpad, nagyobb teret adva az örömezenetnek. Még dübörög bennem az első-utolsó dal refrénje: „Meváltás nélkül mit sem ér ez a nehéz élet.” Erő volt benne. Úgy szokták mondani, beledtak apait-anyait. Hallja meg mindenki. Üzen a Lélek. Szól. De szólt máshogy is. Szelíden, csendben. Egy szál gitáron, hangban. Szép képekben, melyek kiemelték a mondanivalót. Ebben is erő volt. És erő szólt az „Akarom” szóban, melyet Reményik Sándor indított útjára, s itt a zene nyelvén szépen „révbe ért”. És üzen.

Az ismert és szeretett ifjúsági énekekből jól tudjuk már, hogy homokra építeni nem ajánlatos, de írásra kiválóan alkalmas, hogy gyötörhet a szomj egy tó mellett, a restség

helyett pedig inkább csodálkozunk rá az utcaseprőre.

Újabb gondolatok és versek öltöttek zenei köntöst, Áprily Lajos szép sorai egészen különlegesen csengtek. Lehet, hogy ezután többen és többször imádkozunk vidámságért? Könnyebb így az életút. A rögök sem akadályok már, hanem építőkövek.

Előttünk a cél, (talán) tudjuk, hova érkezünk, de az utat addig keressük. Fülelünk, figyelünk, merre szól a Lélek Hangja. Anima Soni. Hallod?...

Temesvári Mónika

Kitekintő

Évfordulók 2011. március 15. - június 30.

1861. március 18. - 150 éve történt
Kikiáltották az egységes olasz királyságot, amely egyesítette egész Itáliát, Róma és Velence kivételével.

1471. március 21. - 540 éve történt
Megszületett Albrecht Dürer, német festő, grafikus.

1196. március 23. - 815 éve történt
Meghalt III. Béla Magyarország királya.

1881. március 25. - 130 éve történt
Megszületett Bartók Béla világhírű magyar zeneszerző és népdalgyűjtő.

1926. március 25. - 85 éve történt
Megszületett Papp László ökölvívó, háromszoros olimpiai bajnok.

1676. március 27 - 335 éve történt
Borsiban megszületett II. Rákóczi Ferenc fejedelem, gróf Zrínyi Ilona fia.

1746. március 30. - 265 éve történt
Megszületett Goya spanyol festő, metsző és litográfus.

1941. április 3. - 70 éve történt
Elhunyt gróf Teleki Pál miniszterelnök és földrajztudós.

1896. április 6 - 115 éve történt
Megkezdődött az első újkori Nyári Olimpia Athénban.

1896. április 11. - 115 éve történt
Hajós Alfréd úszó 100 méteres gyorsúszásban megszerezte az első magyar olimpiai aranyérmet.

1241. április 11. - 770 éve történt
A mongolok Batu kán vezetésével legyőzték IV. Bélát a Sajó melletti Muhinál.

1886. április 14. - 125 éve történt
Megszületett Tóth Árpád költő, műfordító (Esti sugárkoszorú).

1901. április 18. - 110 éve történt
Megszületett Németh László Kossuth-díjas író, publicista (Gyász, Iszony).

1861. április.22 - 150 éve történt
Pesten megszületett gróf Tisza István, aki kétszer is betöltötte Magyarország miniszterelnöki tisztségét.

1616. április 23. - 395 éve történt
52-dik születésnapján meghalt William Shakespeare színész, író, drámaíró (Rómeó és Júlia, Hamlet).

121. április 26. - 1890 éve történt
Megszületett Marcus Aurelius a filozófus császár.

1131. április 28. - 880 éve történt
Székesfehérváron királlyá koronázták II. (Vak) Bélát.

1931. április 28. - 80 éve történt
Megkezdődött a magyar hangosfilmgyártás.

1671. április 30. - 340 éve történt
Elfojtották a Habsburgok elleni Wesselényi-összeesküvést.

1896.május 4. - 115 éve történt
Felavatták az európai kontinens első földalatti vasútját Budapesten.

1821. május 5. - 190 éve történt
Szent Ilona-szigetén száműzetésben meghalt Napoleon Bonaparte.

1776. május 7. - 235 éve történt
Megszületett Berzsenyi Dániel költő, táblabíró, "a niklai remete" (A közelítő tél, Horatiushoz).

1916. május 21. - 95 éve történt
Meghalt Görgey Artúr honvédtábornok és vegyész.

1966. május 26. - 45 éve történt
Meghalt Tamási Áron Kossuth-díjas író, akadémikus (Ábel – trilógia).

1521. május 26. - 490 éve történt
Luther Márton és tanait elítélte a Worms-i Edictum.

A Luther-emlékmű Wormsban

1846. május 29. - 165 éve történt
Megszületett Apponyi Albert gróf, konzervatív politikus.

1606. június 23. - 405 éve történt
A Bocskai vezette szabadságharcot lezárta a bécsi béke megkötése, melyben biztosították Erdély önállóságát és a protestáns vallásszabadságot.

1941. június 26. - 70 éve történt
Máig ismeretlen repülőgépek által bombatámadás érte Kassát, Munkácsot és Rahót, ezután Magyarország belépett a II. világháborúba.

1456. június 29. - 555 éve történt
A Nándorfehérvár elleni török támadás kivédésére irányuló könyörgésként a pápa elrendelte a déli harangozást.

Németh László: Én az Istent sosem kerestem

Én az Istent sosem kerestem
De az életem egyre gyúrták
örömeim és keresztem
S egyszer csak: bennem lakott az Úr.

Azt se mondtam: jó volna hinni
Vagy: hogy ő az a nagy zsibbasztó,
Vagy - nem akarok már vívni
Sosem hívtam s ő rámtalált.

Mint a nap jött és fölkelt bennem,
Nem rekedtem meg hajnalomban,
S nem álltam meg reggelemben.
Egyre föllebb hágott az Úr.

A piros mező rég kisárgult
S mint a sütkérező gyíkocskák
Én sem tudtam, hogy mi rámhullt,
Nap volt s hogy általa vagyok.

Készen állott az Úr világa
Türelem és a felelősség,
Mely a szív Isten-kocsánya
S még nem mondtam ki a nevét.

És ma is csak a költő tudja,
Költőfelem, ki szókra váltott,
Hogy hitem lassan épült útja
Isteni Via Appia.

Marcus Aurelius: Elmélkedések

Marcus Aurelius

Az emberek bűvőhelyeket keresnek maguknak: falun, tengerparton, hegyeken. Te magad is szoktál effélékre vágyva vágyni. Micsoda korlátoltság! Hiszen megteheted, amikor csak akarod, hogy önmagadba visszavonulj. Mert az ember sehová nyugodtabban, zavartalanabban, vissza nem vonulhat, mint saját lelkébe, különösen, ha olyan a belső világa, hogy beletekintve azonnal teljes békeesség tölti el. A békeesség pedig azonos a lélek harmóniájával. Ne vond tehát meg önmagadtól egyetlen esetben sem ezt a visszavonulást, s újhodj meg lélekben.

(IV. 3)

Aki vétkezik, maga ellen vétkezik, aki igazságtalan, magával szemben igazságtalan, hiszen önmagát teszi gonosszá.

(IX.4.)

Részévé lettél az egésznek. Egyszer majd visszatérsz alkotódba; jobban mondva: valami változás következtében felszívódik annak teremtő erejébe!

(IV. 14.)

Tamási Áron: Sóvidéki társasjáték

A déli ragyogó napon hallani lehetett a források, a szálló bogarak, a fák és földi virágok énekét. Valami csodálatos, ritmusban lengedező szellő fényhullámokat ringatott az országút felett, amely ezüstben csillogott ez illatos világban, és önmagával kanyarodókat játszott. Madarak repültek néha keresztül rajta, különben a csend húzott fedelet föléje, mint egy végtelen hídra.

Sokáig nem jött senki.

Végre egy hajlatnál előbukkant mégis egy szekér. Rendes falusi szekér volt, döcögő természetű és lajtorjás. Két pereszlen pejlovacska húzta. Fent egy keresztülvetett deszkán tömött székely ült, derűsen, mókára született arccal. Inge messzire fehérlett. Harisnyáján zöldeskék színben játszott a sokat tekergő zsinór, és büszkén hirdette, hogy:

- Én sófalvi vagyok!

Közönségesen Mókakirálynak hívták. Jól benne élt immár az időben, de a szeme huncutság kútja volt mégis, és az orcája valami különös gyermeki pajkosság derengő mezeje.

Üdén és szapora menésben hajtotta apró lovait. Amint kiért volna a szenttamási keresztfához a tetőre, látta, hogy egy úrféle mendegél előtte az úton, majd megfordul, néz visszafelé, és helyből megáll.

- Ebből üsmeretség lesz - mondta az öreg, de úgy tett, mintha meg se látná az urat. Azonban a nadrágos bévarta egyálltában a szekeret s derékig emelte kalapját.

- Jó napot kívánok, bácsi! - köszönt, és nekibillant a feje is.

- Mára megvolt - mondta a székely.

- Ültessen fel, bácsi. Meg lesz fizetve - szólott az úr kissé tehetősen.

A sófalvi azonban nem állítá meg a szekeret, hanem elnézett a lovak felett, majd megsuhintotta ostorát, s akkor így felelt:

- Hát üljön fel az úr!

- Hát álljon meg akkor! - mondta a nadrágos.

- Én meg, ha mondják - tempózott az öreg, s leállította lovait. Hirtelen megnézte fél szemmel az urat s maga mellett a deszkát, s mókára gyúló szemekkel felülésre biztatta. A nadrágos valahogy felhágott, s nekihelyezkedett az ülődeszkán. S a másik

pillantásban a nyelve már állott, hogy mondja: "Én Lukács Mihály vagyok, hivatalbéli ember, Kolozsváron, s most jövök meglátogatni öregapámat Korondon", azonban lenyelte utolsó pillanatban a szót, mert észrevette, hogy az atyafi semmibe veszi.

Sófalva

Mentek már valami fél kilométert, s még egyik sem vakkantott bár egy szót. A lovak szaporán aprítottak a poros úton, maga a székely kacagta belől, hogy kínlódik az úr. Pajkosan nézte az út melletti földeket, s a hegyek felé is elhunyorogott néha, mintha az övé volna ez az egész ország. De a beszéddel egészen várt, mert úgy tartotta, hogy az úrnak kell szólni elébb.

S végre csakugyan fészkelődni kezdett a hivatalbéli, előrehúzta magát egy kicsit a deszkán, s így szólt:

- Maga hová való, bácsi?

- Én a földbe. Hát maga?

Az úr hirtelen kapta a feleletet, de gondolta magában, hogy ő is mond egy nagyot, s így szólt:

- Én svájci, tudja-e, hol van?

Az öreg nem jött zavarba, hanem könnyedén ráfelelte:

- Hogyne tudnám, hiszen nekem is van egy tehényem odavaló.

Lukács úr visszaült előbbi helyzetébe rögtön. Azon jártatta hirtelen az esztét, hogy mit cselekedjék: visszamondjon valami darabos szót, vagy megvesse az embert, s leszálljon a

szekérről; vagy kezdje erős magosan a beszédet ő is. Úgy döntött, hogy magosan kezdi, s így szólt:

- Tudja, bácsi, én Amerikából jövök. Fél esztendeje lesz mindjárt, hogy hajón s vonaton s repülőgépen s csónakon s autón s motorbiciklin s lovon s kocsin mindegyet jövök.

A székely felemelte mutatóujját, s ájtatosan közbevetette:

- Mister!

Lukács úr sem jött zavarba. Benne volt immár egészen a tempóban, s minden erejét arra vetette, hogy elszédítse ezt a goromba parasztot. Egész testében mozogni kezdett, ahogy folytatta:

- Nincs az Istennek embere, aki annyi mindenen keresztülment volna, mint én ebben az utolsó tíz esztendőben. Mert annyi ideje élek Amerikában, pontosan annyi. Tudja, Svájcban mentem ki, s tudtam már németül, franciául, angolul s még vagy tizenkét világnyelvet. S amikor kiérkeztem, mégsem kaptam munkát, olyan nékem való munkát, úrit, tudja, hanem kifogott halakról szedtem le a pikkelyeket, mert New York utcáit mind olyanból rakták ki, tudja! De aztán egy farmot vásároltam, közel a trénhez a centrum felé, s azon a farmon voltak banánerdők, s termettek ezermódra az ananászok. Nemsokára beléptem egy bank-kompaniba, s vicepresident lettem, s a csekkszámóm már százezer dollárt mutatott, s akkor azt gondoltam: elég, Mihály, a pénzből s a dicsőségből, most hazamész Európába, s megveszed Korondon az aragonitbányát.

Itt fűjt még egyet a végére, aztán nagy önérzettel leste, hogy mit mond az öreg.

Az öreg pedig meglepette ostorát, s egykedvűen csak ennyit mondott:

- Lám, hazudják egyet az úr!

Úgy hatott a szólas, hogy még meggörnyedt belé a nadrágos ember. Aztán mozdulatot tett hirtelen, hogy leszálljon. A szekeres megfogta azonban kedvesen a karját:

- Üljön csak veszteg - mondta. - Nem látja, milyen jól töltjük együtt az időt?!

Meggondolta, s visszaereszkedett az úr. Úgy érezte, hogy felengedett végre a székely, s várta is további kedves szólásait. A sófalvi azonban erősen hallgatott. Míg végre egy

kóborgó kutyát megkapott a szeme. Akkor valami új hátmegetti gondolattal így szólt:

- Látja-é, az a kutya eszesebb, mint sok ember.
- S miért vajon? - ellenkezett a hivatalbéli.
- Az egyéb mellett azért is, mert csak akkor ugat, ha szükség.

Csak most vette észre a nadrágos, hogy mennyire ráfeküdt eszével a székely.

- Tovább ne folytassuk! - ajánlotta.
- Nekem nem is haszon... - szúrta meg megint az öreg.

Ahogy a következő faluba értek, s egy szép tömött menyecske szembejött velük, hunyorított az úr, s így szólt:

- Jó volna közrevenni!
- Melyik felit választaná? - kérdezte a székely.
- Én a balt.
- Akkor éppen jó, mert én a jobbik felit szeretem.
- Nem sokat érne véle.
- Én tudom, hogy sokat, mert annak titka van - hunyorított a székely.

Lukács úr is tanulékonyabb lett egybe.

- Mi a titka? - hajlott közelebb.
- Annak az éppen - beszélte a sófalvi -, hogy a fehérség az Istennek az az egyetlen teremtménye, amelyiknek a jobbik fele nem jobbról van.

Ezt már nagyban helyeselte az úrféle is. Sőt a falu végéig egyet mulatott rajta. Itt azonban valami zajgó legénykecsapatot értek be a szekérrel. Az öreg meg is olvasta őket, s azt mondta:

- Tizenhárom.
 - Elég volna egy házhoz - barátkozott a másik.
- Az öreg azonban nem is hallotta talán. Gondolkozott újra. Majd az ostor nyelet maga elé csiptette, s dohányt vett elé, hogy szivarat sirítsen. Nyugodtan kivárta, amíg füstre kaphatott, s akkor így szólt:

- Melyik több, lám mondja meg: tizenhárom csaló-e, vagy tizenhárom legényke?
- Tizenhárom csaló - felelte Lukács úr nyomatékkal.

A szekeres is ezt akarta mondani, s azért egy kicsit ingerkedve kérdezte:

- S mért?
- Azért - felelte a hivatalbéli -, mert a tizenhárom csaló közül egy-kettő bizonyosan gyermekes család feje, s én azt is számítom.

Kezd az esze megijöni - mondta magában a székely, de ha egyenesen belépszakad, úgyis többet akart tudni.

- Én nem azt mondanám - szólt némi fontolgtatás után -, hanem azt, hogy tizenhárom legényke mégis több.

- Hogy magyarázza? - érdeklődött a nadrágos.
- Ezt az igazság magyarázza, mert né, számítsa csak meg: a tizenhárom legénykének van tizenhárom teste s tizenhárom lelke, az összesen huszonhat. A tizenhárom csalónak pedig van tizenhárom teste, de csak egyetlenegy lelke.

- S az az egy melyiké a tizenhárom közül? - kérdezte Lukács úr.

- Az egyiké se, hanem az ördögé - jelentette ki a székely.

Ezt az egy győzelmet nem bánta a hivatalbéli sem, mert a csalók hálójában vergődött már ő is. Több mint egy kilométert kuncogott rajta. Akkor vette csak észre, hogy közelednek Korond felé, ahol ő leszáll, s vége. Most nagy kedve lett hirtelen.

Repülni vagy legalább játszani szeretett volna. Vizsgálódott is, hogy mit tehetne végezetül. Egyszerre vicces ötlete támadt: kihajolt a szekérből, majd ijedten visszakapta magát, s kiabálni kezdte:

- Hó, bácsi, hó! Ki akar esni a kerék!

Az öreg lefogta lovait rögtön, kiugrott a szekérből, a nyelve hegyén egy káromkodással a másik oldalra került, de ott megütközve így szólott fel az úrnak:

- Hiszen nem is akar kiesni!

- Az akarna - mondta Lukács úr -, csak a kerékszeg nem engedi.

Az öreg nagyot nyelt, hogy ilyen sikeresen megviccelte egy nadrágos. De nem szólt, hanem felült, s barátságosan hajtani kezdett. Titkon azonban bosszút forralt, s egyszer megcsillant a szeme, jelezvén, hogy mindjárt megszenvedsz, te kolduskirály!

Közben beérték a falut, s csendesen zörögtek tova.

- Annál a hídnál leszálllok - mondta Lukács úr.

- Melyiknél?

- Ennél né!

Mire kimondta volna, jót húzott a lovakra a székely, s a szekér hányni kezdte sebesen a farát.

- Álljon meg! - kiáltotta Lukács úr.
De az öreg még jobban szabni kezdte a lovakat, s ki a faluból, s poroztak veszettül fel az úton. S közben odareccsentette a szót:

- Nézze a kereket az úr, lám, nem akar-é kiesni!

Egyetlen futásban értek a faluba, s ott egy ház előtt leállította lovait az öreg, s nagyot szusszanva így szólt: - No, hazajövének, hálistennek!

A nadrágos leugrott, s arcából kikelve ordította:

- Disznóság! Így elvágtatni az emberrel!

S újabb nyomatékkal hozzátette:

- Én Lukács Mihály vagyok, tudja meg! A korondi Lukács Péternek a fia, tudja meg!

A székelly ránézett meredten, majd a fejét vakarni kezdte:

- A tűz lángja vesse fel, hiszen az a Lukács Péter az én onokabátyám.

Meglaposodtak mind a ketten. Aztán az öreg megfordította szekérét, s így szólt:

- Gyere, ecsém, ülj fel, s hazaviszlek.

Lukács úr a kalapját verte a lajtorjához, úgy röhögött. Elhelyezkedtek megint.

- Hát honnét jössz, ecsém? - kérdezte az öreg.

- Én Kolozsvárról. Hát maga, bátyám?

- Én valami söt szállíték Udvarhelyre, s jól felmérésíte a boltos.

Egy korcsma előtt megálltak a lovak. A székelly leszállott.

- Gyere, ecsém, s igyunk meg egy féllitret erre a társosjátékra!

Bémentek, s legényesen elkiáltotta magát az öreg:

- Hé, egy litret a jobbikból!

Az első csillag lekacagott a Sóvidékre; a gyerekek pedig imádkoztak a faluban.

Az erdélyi Sóvidék

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged”

(János 17:3.)

Pesterzsébet, 2011. február 13.

Takaró Tamás, esperes

A HÁZASSÁGRÓL

Lectio: Máté evangéliuma 19; 3-8

„És hozzá menének a farizeusok (tudniillik Jézushoz), kísértvén őt és mondván: Szabad-é az embernek az ő feleségét akármi okért elbocsátani? Ő pedig felelvén, monda: Nem olvastátok-é, hogy a teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonyná teremté őket, És ezt monda: Annak okáért elhagyja a férfiú atyját és anyját; és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté. Úgy hogy többé nem kettő, hanem egy test. A mit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válaszsza.

Mondának néki: Miért rendelte tehát Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy bocsátani el az asszonyt?

Monda nékik: Mózes a ti szívetek keménysége miatt engedte volt meg néktek, hogy feleségeiteket elbocsássátok; de kezdettől fogva nem így volt.”

Alapige: Efézusi levél 5; 31-32a

„Annakokáért elhagyja az ember atyját és anyját, és ragaszkodik az ő feleségéhez; és lesznek ketten egy testté. Felette nagy titok ez.”

Kedves testvérek! Immár negyedik éve megrendezésre kerül ökomenikus szervezésben az úgynevezett **Házasság Hete** Magyarországon. Negyedik éve zajlik ez a rövid, egyhetes program, melynek ebben az esztendőben a mottója: **„Veled vagyok egész”**. A mai vasárnapkal kezdődik, indul országszerte több mint 40 helyen azoknak a rendezvényeknek a sora, amelyeknek kimondottan az a célja, hogy a házasság értékeit felmutassa. Négy éve kezdődött ez a sorozat. Az előző három esztendőben nem, ebben az esztendőben végre igen, a magyar kormány melléállt ennek a keresztyén programnak és maga is támogatja.

Nyilván nem véletlen az, hogy immár negyedik esztendeje legalább egy hetes programot gondoltak szánni ennek a nagy kérdésnek, nagy témának hogy **a házasság**. És nyilván az sem véletlen hogy éppen keresztyén körökből indul ez a kezdeményezés. Egyértelműen azért, mert az **egyházak látják a szociológusok mellett** igazán ennek az egész kérdéskörnek a maga sajátos **okait és mélységeit**, és az azokból **kivezető megoldások, utak lehetőségét**.

Mi protestánsok tehát tartunk illetet hogy a **Házasság Hete**. Én úgy gondolom, hogy a mi római katolikus testvéreink bátrabban és mélyebben nyúltak bele ebbe a kérdésbe, hiszen ők az egész esztendőt, a 2011-es esztendőt a **Család Évének** nevezték ki. Ők nem csupán egy hetet szánnak ennek a nagy kérdésnek, hanem egész évük erre koncentrálnak. Irigyelem őket, és egyet értek velük. De azért is hálás vagyok, hogy egyáltalán a protestáns történelmi egyházak úgy érezték, úgy látták, hogy tovább nem lehet csendben lenni a házasság dolgában, mert **egyre nagyobb a baj. Meg kell szólalni!**

A tegnapi Magyar Nemzetben olvastam, nyilván más fórumokon is lehetett hallani erről, hogy nyolc év alatt **10 ezerrel kevesebb házasságot** kötöttek Magyarországon egy esztendőben. 46 ezer volt 2002-ben a megkötött házasságok száma, és most a mögöttünk lévő esztendőben 10 ezerrel kevesebb. Évről évre csökken ez a szám.

De forduljunk ezzel bátran szembe, és kérdezzük meg: **Jó ez, vagy rossz?** Jól döntenek-e azok, akik nem házasodnak, hanem az együttélésnek valamilyen más formáját keresik és találják meg, és abban élnek? Vajon nekik van-e igazuk? Vagy azoknak van igazuk, akik úgy döntenek, hogy ők a hagyományos értelemben vett házasság megélésében kívánják kettőjük életét összekötni, férfiét és nőét? Vajon kinek van igazsága? **Ne mondjunk ki egyből ítéletet semmire! Bátran vessük fel a kérdést!**

Az jól látható, hogy a fiataljaink egy jelentős része nem kíván házasodni, hanem ideig-óráig tartó, vagy hosszabb ideig tartó párkapcsolatban élnek meg azt, amit hagyományosan mi házasságnak nevezünk. És

talán úgy gondolják, hogy ez is pontosan olyan házasság, mint a szüleinké vagy a nagyszüleinké volt. Vajon azoknak van-e igazuk, akik ilyen alkalmi kapcsolatban élnek együtt valakivel? Vagy éppen élettársi – tehát folyamatos kapcsolatban élnek együtt? Vagy azoknak, akik házasságot kötnek?

És kedves testvérek, a napokban volt a Magyar Televízióban egy reggeli műsor, amelyben Dr. Kopp Máriaival, ezzel a nagyszerű tudós asszonnyal, szociológussal volt egy beszélgetés. Szegény Bethlen Jánost meg is sajnáltam, mert időnként olyan buta arcot vágott, mert olyan meglepő dolgokat mondott neki Kopp Mária a házasságról, hiszen ezért hívta be, hogy csak forgatta a fejét, meg nézelődött, nem is értette.

Kopp Mária beszámolt arról, hogy egész Európában nem volt olyan **felmérés házasság** dolgában, amit ők végeztek például. Például felmérték azt, hogy kik élnek tovább, kik élnek hosszabb életidőt. Azok, akik úgynevezett hagyományos házasságban élnek, vagy azok, akik valamilyen formájú élettársi kapcsolatban. Mondta Mária, hogy ilyen felmérés nincs. De ők megcsinálták, méghozzá nem egy egyszerű reprezentatív felmérést végeztek, hanem egy mély felmérést, és a következőre jöttek rá: **hat évvel tovább élnek azok, akik házasságban élnek**, mint akik nem házasság formájában élnek a maguk együttélését.

Aztán mondott további felméréseket. **Milyen szerepe van a megszületett gyermeknek, gyermekeknek a házasságban.** Milyen rendkívül fontos szerepük van. Azért izgalmas ez a dolog, mert egyre kevesebb gyermeket vállalnak Magyarországon. A felmérések egyértelműen azt mutatják, hogy **házasságban több gyermek születik**, mint élettársi kapcsolatban. És mondta egyik felmérést a másik után, melyet tudós közösség végzett el és végül kiderült, hogy a házasság nagyobb biztonságot, hosszabb életidőt ad férfinak és nőnek, hogy a házasságban több gyermek születik, mint házasságon kívül bármilyen férfi-női kapcsolatban, egyszóval hogy **jobb dolog házasságban élni**.

Ennek ellenére ki kell, hogy mondjuk, **válságban van a házasság**. De válságban van

ám az élettársi kapcsolatok sora is, még nagyobbban. És ez összefügg azzal, hogy **bajban vannak a családok**, nem csak Magyarországon. Ebben az egész megfáradt, öregedő Európában. És bajban vannak ebből következően a gyermekeink, a fiataljaink. Olyan bajba kerülnek, amiről nem ők tehetnek. De ők lesznek az elszenvedői, amihez egyetlen szülőnek sincs joga! Mégis ők lesznek az elszenvedői. Bajban van az egész magyar népünk, és bajban van az egész európai közösség. **Ezen az egy dolgon, hogy a házasság bajba jutott.**

Sok oka van ennek, nyilvánvaló módon, és ha erre lenne mód és lehetőség, akkor sorban mondhatnám azokat, amiket felsorolnak hozzáértő szakemberek, de azt látom, hogy nem mennek el a gyökérig. **Hogy mi a gyökérnél a baj.**

Kedves testvérek! **A házassági válság oka két gyökerű.** Miközben sokféle elágazódású probléma, de két gyökerű. **Az első gyökér az Isten kérdése, az Isten hit kérdése.** Az, hogy az ember számol-e Istennel, vagy nem. Itt kezdődik minden. A házasság dolgában éppen úgy, mint az életük minden területén. Ez a gyökér gyökere. Ez a kezdet kezdete. A házassági válság kérdésében is itt van az első gyökér, a legfontosabb. **Istennel számolva élek-e vagy Istennel nem számolva, magamra építve élek.** Ez aztán eldönt szinte mindent. Bekalkulálom-e azt hogy van Isten, vagy nincs szükségem nekem erre. Az életemet, benne a házasságomat is magamra építem, meg arra, akivel az életemet összekötöm. Istenhit kérdés a gyökér egyik szála.

A másik szál pedig ember kérdés, az ugyanis, kicsoda az ember és mi végre van. Még mindig nem találtuk meg rá a választ. Ma az elsőre fogok koncentrálni, mert a **legszorosabb a kapcsolat** a házasságok megítélése és megélése, és az Istenhit vagy az Isten nélküli élet között. Nézzük, hogy miképpen! Indítson és gondolkoztasson el bennünket ez a csodálatos könyv, a Biblia, amelyikből felolvastam ezt a néhány igeverset, amelyik könyvre kimondatlanul is rámutatott Kopp Mária, és végül is ez hozta zavarba szegény Bethlen Jánost is.

Kedves testvérek! **Azt mondja Isten igéje, hogy az ember Isten alkotása.** Itt kezdődik. Isten teremtette. Nem lett, nem kialakult, nem formálódott, hanem Isten alkotta. Istené. Isten adott bele életet, Isten adott neki feladatot, értelmet és célt, és Isten adta önmagát az embernek. **Ez azt jelenti testvérek, hogy létezésünk Istenhez hozzá van kötve és benne teljesedik ki.** A hitetlenség egyszerűen fogalmazva annyit jelent, hogy elszakítok minden szálát Istennel. Nem vagyok kíváncsi rá, nem kívánom összekötni sem az eszemet, sem a szívemet, sem a gondolataimat, sem az életemet, semmimet Istennel. A hit pedig az jelenti, hogy ragaszkodom ahhoz, hogy van Isten, aki megalkotott engem és kíváncsi vagyok rá, és odatartom a fületem ahol beszél, és amit mond, beépítem az életembe, beépítem a gondolataimba, a viselkedésembe, az erkölcseimbe, az életszemléletembe, beépítem. És megjelenik az életemben valami többlet. **Megjelenik maga az élő Isten.**

Kedves testvérek! A házasság azért jutott oda ahol ma van, ami azt jelenti, hogy 100 megkötött házasságra 60 válás jut ebben a pillanatban, ebben persze nincs benne, amikor valaki az élettársi kapcsolatából válik, mert onnan is elválnak. **Azért jutottunk ide, mert elhittük, hogy nagykorú emberek vagyunk, és nincs szükségünk többé Istenre sem, meg Isten beszédére sem.** Nagykorúak vagyunk. Elhittük. Hiszünk nagyon magunkban és csak magunkban. Hiszünk az érzéseinkben, a tapasztalatunkban, a tudományunkban, az ismeretünkben, hiszünk a szemünk látásában, hiszünk a megérzéseinkben.

Miközben az az igazság testvérek, hogy a legtöbb ember végtelenül nagy zavarba jönne, ha arra válaszolnia kellene, hogy miért és mi célból van ezen a földön. Azért hogy házat építsen, szántson, vessen, főzzön, mosson, takarítson, meggazdagodjon, legyenek boldog órái, karriert építsen, túlélje az életét? Mi végre vagyunk? Mi célból vagyunk ezen a földön? A legtöbb ember azt sem tudja, ami ennek a hétnek a jelmondata, hogy **a férfi csak a nőben, a nő csak a férfiben egész.** Mert ezt mondja Isten igéje. Egymásban teljesedünk ki és leszünk egész. Miután mindent, így a

házasságot is Isten nélkül élve rontjuk el, nem azért mert akarjuk – dehogy akarjuk, akit megszeretünk, és akibe bele szeretünk, és aki szeret bennünket, azzal végig akarjuk élni az életünket, el sem tudjuk képzelni azt, hogy nélküle fogom élni egyszer az életemet. És úgy gondolom, hogy én képes vagyok arra, hogy ez úgy történjen, ahogy én akarom. Hogy akit én szeretek, aki szeret engem, azzal mi boldogan végigjárjuk akármilyen nehézségek közepette is a közös utat. Aztán két év múlva egymással szemben ott állnak a bíróságon, és iszonyatos dolgokat mondanak egymásról. Ha valaki visszapergethetné a filmet, és azt mondaná: *Hol romlott ez el, tudod-e? Mi történt, tudod-e? Miként történt, tudod-e? Akartad? – Dehogy akartam!*

De azért rontjuk el testvérek a házasságot is, és mindent képesek vagyunk elrontani, mert szakítottunk Istennel, mert eltávolodtunk Istentől. **Mert nem halljuk, hogy mit mond az, aki teremtett bennünket, aki mindenkinél jobban szeret és ismer bennünket.** Nem halljuk, hogy mit mond. Nem tudunk jól kiigazodni, miközben büszkén nézünk körül, nem tudunk jól kiigazodni. Aztán nem tudunk mit kezdeni a kísértéseinkkel. Aztán nem tudunk mit tenni a közben születő bűneinkkel. Aztán egy idő után úgy gondoljuk, hogy van egy megoldás, amivel Jézust is bombázzák a farizeusok. El kell válni! Isten ígéje azt mondja, hogy **a házasság Isten döntése. Az ember döntése csak erre mond igent.** „Elhagyja a férfiú atyját, anyját, ragaszkodik feleségéhez. Lesznek ketten egy testté. Úgy hogy többé már nem is két test, hanem egy test. Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassza!”

Testvérek, ez Isten örök érvényű rendelkezése. Ebben nincs hit, nincs vallás, nincs felekezet. Ez nem úgy van, hogy ez a katolikusoknak szól, az ateistáknak nem szól, a mohamedánoknak nem szól, a buddhistáknak nem szól. Ez mindenkinek szól. Isten egyetemes rendelkezése. **Elhagyja – ragaszkodik. Ketten egygyé. És maradjanak együtt.** Mi hát a keresztyén többlet? A keresztyén házasságnak nem az a

többlet, hogy valaki hívő ember, vagy vallásos ember, vagy templomba járó ember. Ezek maguktól nem jelentenek semmilyen többletet. **A keresztyén házasság többlete abban van, ha van, hogy az ember engedi, hogy beleszóljon az Isten, aki szerkesztette, alkotta a házasságot, engedi, hogy beleszóljon, engedi, hogy tanácsolja az Isten, engedi, hogy vezesse az Isten, engedi, hogy megoldásokat mutasson az Isten.** Mert Isten ezt teszi. Ahányszor felhangzik a Biblia, Isten megszólal és valamit nagyon személyesen nekünk akar elmondani. Világos, ha valaki bedugja a fülét egy életen át, soha nem hall meg belőle semmit. Ha soha kezébe nem veszi az élet könyvét nem fog megtudni erről semmit. **Isten azért szólal meg, hogy ezt a többlet adja az embernek.**

Azért kiabálnak a keresztyén egyházak, mert ők tudják, hogy van egy ilyen többlet, az Isten maga, aki azért akar beleavatkozni, beleszólja az életünkbe, a házasságunkba, hogy óvja, erősítse, gyógyítsa, mentse, megtartsa, segítsen nekünk ebben. **Ezért mondom, hogy a baj gyökere a hitnél kezdődik, amikor elszakadtunk Istentől.** És ebben az elszakadtságunkban élünk küszködve, szenvedve. A házasság testvérek, a világon mindenütt **két bűnös emberi szív szeretet szövetsége.** Minden szó fontos: Két, aztán bűnös. Nem úgy van, hogy ő bűnös. Két bűnös szív. Mégis szeretet szövetséget köt.

Amikor Isten nem szólhat bele, akkor jön a válság. És a bűn erősebb lesz a szeretet szövetségénél. Szeretet szövetség pedig csak én-halálokon át valósulhat meg. Mindaddig, amíg el nem fogy a bocsánatom.

Felolvasott ígénkben azt kérdezik Jézustól, hogy szabad-e elbocsátani a társat, szabad-e elválni. Úgy gondolom, hogy a házassági bajok, gondok sűrűjébe érkeztünk. Mert 100-ból 60-nál válás a vége, 100-ból 20-nál nincs válás, de pokol van. És vajon hány van még a fennmaradóból, aki régóta töri rajta a fejét? Szabad-e elválni? Nagyon érdekes, hogy **mielőtt Jézus elmondja a válaszát a válságról, elmondja a házasságról Isten**

örök érvényű tanítását. Azt mondja: Nem olvastátok? Ott van a Bibliátokban. Azért kérdeztek, mert nem ismeritek a Bibliát. Nem kérdeznétek, ha tudnátok, mi van megírva. De nem tudjátok. Nem olvastátok, hogy a Teremtő kezdettől fogva férfiúvá és asszonnyá teremtette őket. Isten egy férfit és egy nőt kötött össze, és csak erre mondja, hogy házasság. Isten ígéje nem tud másról, amit házasságnak nevez, sem az Ószövetség, sem az Újszövetség. Csak ezt: **Egy férfi és egy nő. Két bűnös szív szeretetszövetsége. Semmi mást nem nevez házasságnak.** Minden egyéb próbálkozást, Isten ígéje súlyosan ítél, mind az Ószövetség, mind az Újszövetség.

Átlép rajta a történelem során újra és újra az ember, negligálhatja Isten szavát, **de soha nem lehet büntetlenül átlépni Isten szavát.** Át lehet, de soha nem lehet büntetlenül. Aztán beszél ezután Jézus a házasság keretéről és tartalmáról. És azt mondja, hogy **a keret az, hogy Isten szerkeszti egybe a férfit és a nőt.** Ez az egybe szerkesztés maga a házasság iskolája. Újra mondom: **Azt jelenti, hogy Isten bele akar szólni a házasságomba, szerkeszteni akarja, alakítani akarja, úgy hogy formál engem, és formálja a társamat, és formál bennünket együtt. De az Ő látása szerint, az Ő jó akarata szerint.** Isten kizárólag azért akar beleszólni a házasságunkba, mert jót akar, mert segíteni akar, megtartani akar, megmenteni akar. Ezért akar beleszólni a házasságunkba.

Igen, Isten egybeszerkeszt, mert annyira mások vagyunk mi férfiak és nők. Egészen más a látásunk, a gondolkodásunk, az akaratunk, az érzékenységünk, az érzelmeink, a testünk, a feladataink, a hajtóerő bennünk. Egészen más! És mégis! **És ez az és mégis, ez a szeretet.** Ha ez kikopott, akkor kiderül: *Mennyire más! Hogy lehettem ilyen vak, hogy nem láttam! Ez hihetetlen! Csak most látom meg, hogy ez az ember, ez a nő, ez egészen más! Mindent másként lát, mint én! Ez szörnyű! Érdekes, három éve ez volt a legszebb! Ez volt a legcsodálatosabb! Mi történt?* Valami elfogyott közben, valamit nem ápoltak

közben, valamire nem tanította még meg senki, hogy mit kell csinálniuk. De Isten készen van rá, készen lett volna rá!

Testvérek! A keresztyén szeretet, a keresztyén házasság mozdítóereje, őrzője, továbbleadója a krisztusi szeretet, a mi többletünk. Aki Krisztus módján szeret, és ezt nagyon ki kell, hogy hangsúlyozzam, az érzékeny figyelmet jelent, az áldozatot jelent. Az megbocsátást jelent, ami soha el nem fogy.

Van egy ifjúsági zenekarunk és egy ideje már kiléptek a gyülekezet kereteiből, többször is meghallgattam őket, és van egy olyan szám, ami a szívemnek nagyon kedves. Biztos sokan ismeritek, hadd idézzek belőle, mert amikor végighallgattam ezt egy nagyobb közösségben, mellettem egy presbiter társam ült, odafordult hozzám, és azt mondta: „Te Tamás, ugye ez maga a keresztyénység?” Ez pedig így szól: **„Homokba írd a szót, ha megbántott más. Hadd vigye a szél.” Igen, a harag mindig emlékezik, csak a szeretet képes felejtani és megbocsátani.** A harag mindig emlékezik, nem tud felejtani. A szeretet képes egyedül felejtve megbocsátani. Aztán azt mondja még tovább ez a szép dal: **„Oda kell menni, átölelni, ha nem is te vagy a hibás. Ezért homokba írd, ami fáj, hadd vigye el a szél.”** Tényleg, ez maga a keresztyénység, a házasság titka. Homokba írd, hadd vigye a szél! Milyen kétségbeejtő, amikor két ember egymásnak ugrik, és azt mondja: „Azt mondtad egy évvel ezelőtt, nem felejttem el neked!” **Nagy baj!!!** „Homokba írd, hadd vigye el a szél! Menj oda és öleld át, akkor is, ha nem te vagy a hibás.” **A házasság addig él, míg van benne megbocsátás. És akkor halt meg, amikor kimondod: Nincs több bocsánat! Befejeztük!**

A keresztyén házasságot Isten szerkeszti, Ő formálja, Ő tanít meg szeretni és így megbocsátani. Befejezem azzal, hogy a keresztyén házassághoz áldásokat köt az Isten. Csupa szép dolgot, mert Isten mindig adni akar, nem elvenni. Csupa csodálatos dolgot. Azt mondja, ott **megtanulsz**

ragaszkodni a másikhöz. Itt a tapeino ige van, amit a tapéta szavunk őriz. Ragaszkodni a másikhöz, ahogy a tapéta követi a falat, homorulat-domborulat. „Ragaszkodik hozzá.” – mondja Jézus. Tapeino, mint a tapéta. Milyen áldás, mikor két ember ragaszkodik egymáshoz, aztán eggyé lesznek, úgy hogy többé már nem is kettő, hanem egy. **Aztán áldásul jön a gyermek.** De igazán akkor lesz áldott, ha a szülők házasságából kiolvassa, hogy bár két bűnös ember az apám meg az anyám, mert látják, de van egy fontosabb, amit néznek, hogy **szeretet szövetségben élnek. Mindig van bocsánat, és mindig van újrakezdés. Megjelent az életükben a több, ami már tőlem nem telik, de Istentől igen. Áldásul leszünk a gyermekeinknek, ha engedjük, hogy Isten beleszóljon a házasságunkba.**

Azzal fejezem be, hogy Jézust megkérdezték erről a kényes dologról, hogy szabad-e elválni. Miután elmondta, ami fontos a házasságról, válaszolt erre a kérdésre is. Ha valaki ragaszkodik a társához, és eggyé lesz vele, ez már nem kérdés. És amit Isten egybeszerkesztett, azt ember ne igyekezzon elvágni, se egy harmadik ember elválasztani, se e kettő közül valaki ne igyekezzon elválasztani. Jézus itt befejezné a beszélgetést, de a farizeusok nem engedik. Újra felteszik a kérdést: „Miért rendelte akkor Mózes, hogy válólevelet kell adni, és úgy elbocsátani az asszonyt?” Milyen

fontos, amit Jézus válaszol! „A ti keményszívűségetek miatt, mert kezdettől fogva nem így volt.” Nem volt válás, kezdettől fogva. De a ti keményszívűségetek miatt. **Amikor a szíved megkeményedik a másik felé, és a hússzívből kőszív lesz, amikor az egyből újra kettő lesz, akkor az a házasság meghalt.** A ti keményszívűségetek miatt, hogy a hús szíved kőszív lett és megszakadt. Az egy újra kettő. De nem így volt, nem ez Isten akarata. És ne így legyen köztünk! Adja meg nekünk az Isten!

Ámen!

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Minden hónap második és negyedik hétfőjén
este 18:30-kor: felnőtt fiatalok bibliaórája

Kedden 10 órakor: asszonyok bibliaórája
minden hónap első és harmadik keddjén este

18 órakor: férfiak bibliaórája

Szerdán 19 órakor: énekkari próba

Csütörtökön 10 órakor: gyülekezeti bibliaóra

18 órakor: kis ifi bibliaórája

Januártól előre láthatólag pénteken 17 órakor a
legkisebb ifi bibliaórája

Pénteken 18 órakor: nagy ifi bibliaórája

Vasárnap 10: felnőtt és gyermek istentisztelet,
valamint gyermekmegőrzés

11:30-kor énekkari próba

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor